

E. O.

"Histoire Générale des Sciences", Tome 1: "La science antique et médiévale (des origines à 1450)", René Taton, Paris 1957 : [recenzja]

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 2/2, 410

1957

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

rozwoju techniki. Prawdopodobną taką jest np. powracanie w rozwoju pewnej dziedziny techniki do pomysłów i konstrukcji odrzuconych w swoim czasie, przy czym nawrót ten odbywa się na wyższym etapie rozwoju pokrewnych dziedzin nauki i techniki. Tak diody półprzewodnikowe mają swój początek w zarzuconych w latach trzydziestych naszego wieku detektorach krystalicznych, popularnych poprzednio w najprostszych aparatach radiowych; tak konstrukcje wstępnie sprężone nawiązują do nieudanych doświadczeń Koenena sprzed lat pięćdziesięciu.

Jak się okazuje, związek podstawowych problemów współczesnej techniki z jej historią jest tak bliski, że książka, która ma służyć popularyzacji zagadnień współczesnych, jest jednocześnie najciekawszą bodaj pozycją wydawniczą polską z ostatniego roku z zakresu historii techniki.

E. O.

Histoire Générale des Sciences publiée sous la direction de René Taton. Tome I. *La science antique et médiévale (des origines à 1450)*. Paris 1957. S. VIII + 627.

Zanim tom ten doczeka się kompetentnej, krytycznej oceny ze strony specjalistów historii różnych dyscyplin naukowych, wydaje się rzeczą celową podać kilka informacji o jego zawartości.

Dwie pierwsze części dzieła poświęcone są narodzinom nauki i jej ewolucji w łonie tych cywilizacji, które najbardziej aktywnie przyczyniły się do rozwoju wiedzy ludzkiej, a więc Bliskiego Wschodu (Egipt, Mezopotamia, Fenicja i Izrael), Indii, Chin, Grecji i Rzymu. Część trzecia zawiera historię nauki średniowiecznej. Rozpada się ona na rozdziały, w których omówiono kolejno historię poszczególnych nauk w przedkolumbijskiej Ameryce, Arabii, Indiach, Chinach oraz Bizancjum. Ostatnie dwa rozdziały tej części omawiają średniowieczną naukę hebrajską i chrześcijańską naukę zachodniej Europy.

Każdy rozdział — opracowany przez jednego spośród 21 współpracowników tomu — kończą wnioski ogólne oraz podstawowe informacje bibliograficzne. Orientację w obfitym materiale, ilustrowanym 48 planszami fotograficznymi, ułatwiają indeksy — osobowy i rzeczowy.

Tom pierwszy poprzedza przedmowa naczelnego redaktora wydawnictwa, René Taton, który m. in. pisze, że do podjęcia zadania skłoniło zespół redakcyjny nie tylko rozproszenie i fragmentaryczność prac dotyczących historii nauki, lecz również sukces, jaki odniosło wydawnictwo pokrewnego typu, a mianowicie „Powszechna historia cywilizacji“. René Taton zapowiada, że trzytomowa „Powszechna historia nauki“ — której dwa następne tomy obejmą: okres 1450—1800 oraz naukę współczesną od 1800 roku — zostanie uzupełniona przez (również trzytomową) „Powszechną historię techniki“.

W. V.

„Scientia“ (Rivista di scienza). Rocznik 1956. Asso (Italia). Redagują: red. nacz. P. Bonetti oraz komitet naukowy.

Jest to — jak brzmi podtytuł wydawnictwa — czasopismo międzynarodowe, poświęcone syntezie naukowej. W roku 1956 miesięcznik ten obchodził